

असेच पावसाळ्याचे दिवस होते जेव्हां तिने रोहितला त्याच्यावरच्या प्रेमाची कबुली दिली होती . आज तिला तो दिवस आठवून पुन्हा एकदा रडू कोसळलं होतं. त्याचा नकार पचवताना तिने जे दुःख अनुभवलं होत ते तिने कोणाच जवळ व्यक्त केलं नव्हतं . हृदयात आलेल्या असंख्य कळा तिने तिथल्या तिथेच दाबून टाकल्या होत्या. रोहित वर असलेल प्रेम मनातल्या मनातच ठेवून तिने PH .d पूर्ण केलं होत . त्या गोष्टीलाही आता जवळ पास दहा वर्ष झाली होती . त्यावेळीही असाच एक पुष्प गुच्छ , congratulations चे कार्ड आणि सोन्याच एक छोटस पदक असलेली लाल रंगाची मखमली डबी घेऊन एक मुलगा आला होता . रोहित साहेबांनी दिलाय असं सांगून , तिने काही विचारायच्या आतच तो धड धड जिना उतरून निघून हि गेला होता . तेव्हां हि ती अशीच गोंधळली होती . एकाएकी आलेल्या त्या भेटीने ती खुश पण झाली होती आणि विचलित हि झाली होती. रोहितचा लग्न झालं असेल का ? त्या कार्ड वर वा डबीवर ना कुठला contact no होता ना कुठला पत्ता . तिच्या खुपदा मनात आलं, त्याच्या घरी जाऊन बघावं का ? त्याला विचारावा का कि हे असं अचानक मैत्रिणीची आठवण कशी काय झाली , कि आता नव्याने प्रेम निर्माण झालंय. खुप विचार करून तिने तो विषय शेवटी तिथेच थांबवला . तिचं लग्नाच वय असल्याने घरचे , ओळखीचे, नातेवाईक सगळेच आपापल्या परीने तिच्यासाठी वर संशोधन करत होते पण तिला काही कोणी पसंत पडत नव्हता . रोहित पुढे नवरा म्हणून दुसऱ्या कोणाचा हि विचार करणे तिला शक्य नव्हते. बघता बघता तिचं लग्नाचं वय सरत गेलं आणि एक दिवस तिने आपला लग्नच न करण्याचा निर्णय सर्वांना सांगितला होता.

आई बाबा खूप चिडले , वैतागले , त्याने तिला समजावण्याचा खूप प्रयत्न केला पण ती काही तिच्या निश्चयापासून हटेना . तिला एका उत्तम कॉलेज मध्ये lecturer चा job मिळला होता . आई वडिलांशी लग्न ह्या विषयावर वारंवार खटके उडायला लागल्यावर तिने ते घर सोडून दिले आणि स्वतःचा छोटा flat घेतला . ती आता तिथे राहू लागली .

त्या pendant ची डबी तिच्या कपाटात आजही तशीच होती आणि ४-५ दिवसातून एकदा तरी ती बघितल्या शिवाय तिला चैन पडत नसे .

आज दहा वर्षांनी पुन्हा एकदा तसाच पुष्प गुच्छ आणि गिफ्ट तिला मिळालं होत . ती आनंदात हि होती आणि थोडीशी विचारात हि होती . हा आपल्याला अजून विसरला नाही तर . पण आपला हा पत्ता कोणी दिला ह्याला ? तिच्या मनात विचार आला . त्या कार्ड वर चक्क contact no हि होता ह्यावेळेस . त्याच्याशी बोलण्याची इच्छा एकदम अनावर झाल्याने तिने सकाळीच त्याला फोन करायचं ठरवलं . शनिवार असल्याने तिला lecture नव्हते . धडधडत्या छातीने तिने त्याला फोन लावला . तबबल दहा वर्षांनंतर ती त्याच्याशी बोलत होती . पलीकडून रोहितचा आवाज ऐकताच तिच्या काळजाचा ठोकाच चुकला जणू . "अदिती संध्याकाळी r mall ला भेटूयात .. कॉफी shop मध्ये ?" त्याच्या त्या बोलण्याने ती परत एकदा भूतकाळात पोहोचली आणि "हो कुठेही येईन रे तुझ्याबरोबर " असं हि पटकन म्हणून गेली . भानावर येताच तिने वेळ नसल्याचा बहाणा केला पण रोहितने खूपच आग्रह केल्याने तिला त्याचे मन मोडावले नाही . cotton चा फिकट गुलाबी पंजाबी ड्रेस घालून ती रोजच्या सारखी आजही छानच दिसत

होती . ठीक पाच वाजता ती कॉफी shop मध्ये पोहोचली .उंच पुरा रोहित अजूनही तसाच पूर्वीसारखा
 देखणा दिसत होता. पण हे काय हि चिमुर्डी कोण ह्याच्याबरोबर ?तिला कळेना .ती जवळ येताच
 रोहित ने रीयुला ओळख करून दिली "रियू हि अदिती मावशी ,my friend". त्या अचानक झालेल्या
 ओळख समारंभाने अदिती पूर्ण गांगरून गेली होती . "अदिती , हि, रियू माझी मुलगी " म्हणत तो
 हसला. खूपच गोड होती ती मुलगी . "baba तुझी freind किती मस्त आहे " रियू म्हणाली. तितक्यात
 बाजूलाच असलेल्या सविता बाईना रोहित ने खुण करून रीयुला मागच्या प्ले झोन मध्ये घेऊन जाण्यास
 सांगितलं. त्या हि अदिती कडे एक तिरपा कटाक्ष टाकत निघून गेल्या."bye मावशी " म्हणत रियू हि
 गेली .अदितीच्या चेहेर्यावरचे प्रश्न अपेक्षित असल्यासारखेच रोहित ने बोलायला सुरवात केली..समोर
 असलेला कॉफी मग हातात घेत तो बोलू लागला "अदिती तुला वाटत असेल ना हा असा अचानक कसा
 आला .८ वर्षापूर्वी माझा लग्न झाला श्रद्धाशी . खूप साधी पण हुशार आणि लाघवी होती श्रद्धा ." होती ?
 अदितीच्या मनात विचार आला . "हो.होती .रियू २ वर्षांची असताना श्रद्धाला blood cancer detect
 झाला . केमो झाल्या , अनेक उपचार , अनेक डॉक्टर्स सगळं काही झालं पण श्रद्धा झुंज नाही देऊ शकली
 त्या रोगाशी आणि २ वर्ष्यांच्या उपचारा नंतर ती हे जग, रीयुला आणि मला कायमची सोडून निघून
 गेली .त्याला हि आता एक वर्ष होईल .रियू फक्त चार वर्षांची होती तेव्हां .श्रद्धाच्या मृत्यूने आई हि
 खचली पूर्ण . आता आजारी आजारी असते सारखी .रीयुला सांभाळायला मग सविता बाईना ठेवलं
 .अदिती मागच्याच वर्षी मला एका मित्राच्या बहिणी कडून कळले कि तू lecturer आहेस . तू एकटी
 राहतेस हेही तुझ्या students ना माहितेय वाटतं.तिच्याच कडून तुझा पत्ता मिळाला . तेव्हां पासून तुला
 भेटायचे खूप मनात होते पण हिम्मत होत नव्हती . पण शेवटी न राहवून मी तुला गुच्छ पाठवला ."
 अदितीला खुप वाईट वाटले कि आता रोहित एकटा आहे म्हणून त्याला माझी आठवण झाली का ? ती
 जास्त काही बोलली नाही . कॉफी संपली तशी दोघं निघाली . दोन दिवसांनी तिला रीयुचा फोन आला "
 मावशी माझा sunday ला बर्थडे आहे . माझ्याबरोबर ड्रेस आणायला येशील बर्थडे चा? ." रियू तिच्या आई
 सारखीच गोड होती , लाघवी होती . तिला तिचा आग्रह मोडवला नाही . ती रीयुला घेऊन shopping la
 गेली आणि दोघींनी खूप मज्जा केली . मग एक दिवस college मधून येताना ती रीयुला घरी घेऊन
 आली ,तिच्या आवडीचे डोसे केले आणि ice cream खाऊ घालून घरी सोडले . रीयुच्या कंपनीत तिचा वेळ
 मस्त जात होता . तसंच रियू ला हि ती खूप आवडत होती . अचानक एका संध्याकाळी रोहितचा फोन
 आला . तो विचारात होता तिला कॉफी शोप मध्ये भेटण्या बद्दल. ती भेटायला गेली त्याला संध्याकाळी
 ."अदिती रियू खूप दिवसांपासून मागे लागली आहे बाबा आई आण ना परत , मला माहित नाही तूला
 आवडेल कि नाही पण तरीही विचारतो .माझ्याशी लग्न करशील ? माझ्या रियू ची आई होशील का ?"
 अदिती हे ऐकून स्थब्ध झाली . ह्या प्रश्नाची ती खरतर मनापासून वाट बघत होती . रोहितला विसरू न
 शकल्यानेच खरं तर तिने अविवाहित राहण्याचा निर्णय घेतला होता .पण कुठेतरी तिचा स्वाभिमान हि
 थोडासा दुखावला होता .श्रद्धा नाही म्हणून त्याच्या मुलीची आई होण्यासाठी ह्याने आपल्याला
 लग्नाबद्दल विचारले ह्याचे तिला वाईटच वाटले . " अदिती माफ कर मला , आपण ज्या व्यक्ती वर
 मनापासून प्रेम करतो ती व्यक्ती आपल्या आयुष्यातून निघून गेल्यावर काय अवस्था होते ते पुरेपूर

अनुभवलयं मी . माझ्या तुझ्या प्रतीच्या भावना तेव्हां जरी प्रेयसीच्या नसल्या तरी आज मला तू हवी आहेस माझ्या आयुष्यात माझी सहचारिणी म्हणून . तू जितकं मला ओळखतेस , आपलं जितकं tuning असायचं एकमेकांशी तस tuning मी श्रद्धाशी हि नाही करू शकलो हे मला लग्न झाल्यावर खूप जाणवायला लागलं होत . प्रत्येक वेळेला आत्ता अदिती असती तर अश्या तुलना मी करत होतो नकळत . आपला पार्टनर नुसता चांगला असून चालत नाही , त्याच्याशी ते धागे दोरे आतून बांधले गेले पाहिजेत हे पटलय मला . म्हणूनच थोडा निर्लज्ज होऊनच विचारतोय माझ्याशी लग्न करशील ?" अदितीचा डोकं पूर्ण बधिर झाला होत एव्हाना . " तिने रोहितकडे एक दिवसाचा वेळ मागितला . रात्रभर विचार केला . रोहित तिला अजूनही आवडत होता . पण त्याही पेक्षा तिची तार जुळली होती ती लाघवी रीयुशी . रोहितशी लग्न करून ती छोट्या रीयुला हि खुश करणार होती . तिला आई देणार होती . रीयुच आयुष्य त्यामुळे बदलणार होत . ते आईविना पोर तिला दिसू लागल आणि तिने निर्णय घेतला . दुसऱ्या दिवशी तिने रोहित ला फोन केला . " रोहित मी रीयुची आई व्हायला तयार आहे , तुझं लग्नाच प्रोपोसल असत फक्त तर कदाचित मी नाही म्हटलं असतं पण रीयुची आई व्हायचं प्रोपोसल मी नाकारू शकत नाही " रोहितला जाणवत होत आपल्याला वाटलं होत तितकी मिजासी किंवा श्रीमंतीने माजलेली नाहीये अदिती . कदाचित तेव्हां तिच्याशी लग्न केलं असतं तरी असाच समजूतदारपणा दाखवला असता तिने . चुकलो का आपण तिला ओळखण्यात .

असो पण आता रोहित खुश होता , त्याला खूप बरं वाटत होतं . त्याने अदितीचे मनातल्या मनात खूप खूप आभार मानले . रीयुला त्या वर्षी तिच्या बर्थडे च सगळ्यात मोठ्ठ गिफ्ट मिळाल होत , तिची आई ."